

Міністерство освіти і науки України
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут ім. І. Сікорського»
Інститут прикладного системного аналізу

Лабораторна робота
з курсу «Методи оптимізації»
з теми «Чисельні методи безумовної оптимізації другого порядку. Метод
Ньютона та його варіації»

Виконали студенти 3 курсу групи КА-81
Галганов Олексій
Єрко Андрій
Фордуй Нікіта

Перевірили
Спекторський Ігор Якович
Яковлева Алла Петрівна

Київ 2021

Варіант 1

Завдання. Скласти програму для мінімізації цільової функції одним з методів другого порядку (типу Ньютона). Конкретний тип методу обрати самостійно, урахувуючи особливості цільової функції.

Цільова функція: $f(x, y) = x^2 + 18y^2 + 0.01xy + x - y$

Результати роботи. Цільова функція є квадратичною, а тому використовувати узагальнені методи немає сенсу, оскільки класичний метод Ньютона $x^{k+1} = x^k - [f''(x^k)]^{-1}f'(x^k)$ для строго опуклих квадратичних функцій знаходить розв'язок за одну ітерацію. Доведемо це твердження.

Розглядаємо строго опуклі f виду

$$f(x_1, \dots, x_n) = \frac{1}{2} (Ax, x) + (b, x) + c, \quad A > 0$$

Тоді

$$f'(x_1, \dots, x_n) = Ax + b$$

$$f''(x, y) = A$$

Нехай x^0 — довільне початкове наближення, x^* — шуканий розв'язок, єдиний з умови строгої опуклості. Запишемо перший крок метода Ньютона:

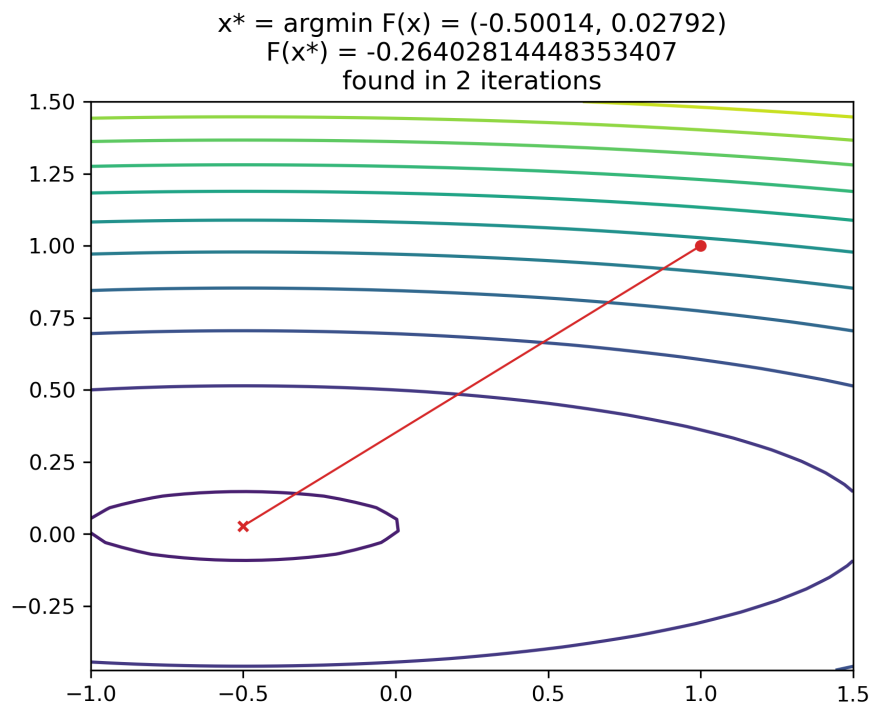
$$x^1 = x^0 - [f''(x^0)]^{-1}f'(x^0)$$

$$x^1 = x^0 - A^{-1}(Ax^0 + b)$$

$$x^1 = A^{-1}b$$

Отже, x^1 — розв'язок рівняння $Ax + b = 0$, що задає необхідну умову точки мінімуму f . Відомо, що у випадку мінімізації опуклої функції на опуклій множині (зокрема, на всьому просторі) необхідна умова мінімуму є достатньою. Звідки отримуємо рівність $x^1 = x^*$, тобто точку мінімуму отримано після виконання одного кроку. \square

Оскільки обраний критерій зупинки — $|f(x_{k+1}) - f(x_k)| < \varepsilon = 10^{-5}$ вимагає принаймні дві ітерації для порівняння, було отримано збіжність до точки мінімуму за 2 ітерації.

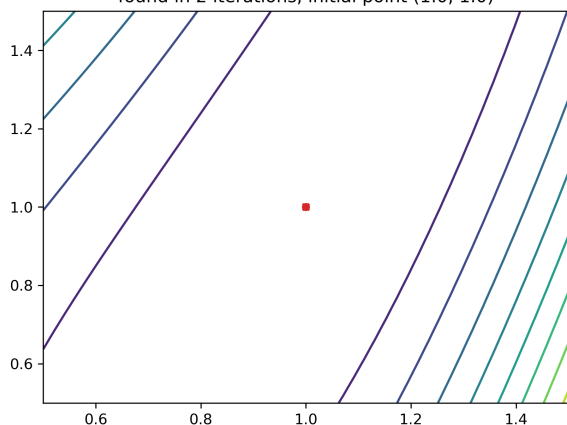

Перевіримо роботу реалізованої програми на функції $f(x, y) = (y - x^2)^2 + (1 - x)^2$, що має мінімум у точці $(1, 1)$.

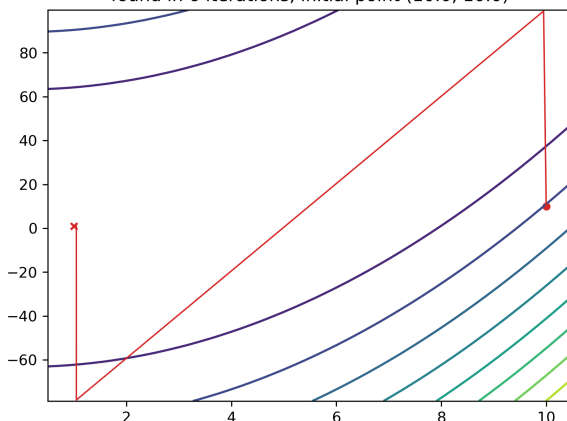
x_0	кількість ітерацій	
	класичний	узагальнений (дроблення кроку)
$(1, 1)$	2	2
$(10, 10)$	6	14
$(100, 100)$	10	49
$(1000, 1000)$	13	88

класичний

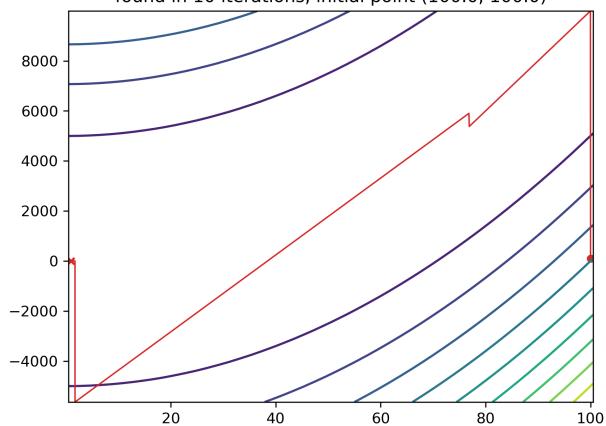
$x^* = \operatorname{argmin} F(x) = (0.99995, 0.99990)$
 $F(x^*) = 2.4997500155985793e-09$
 found in 2 iterations, initial point (1.0, 1.0)

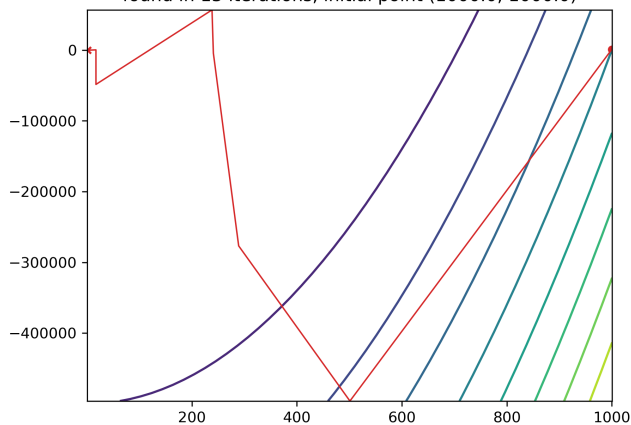
$x^* = \operatorname{argmin} F(x) = (0.99995, 0.99990)$
 $F(x^*) = 2.4997500093150308e-09$
 found in 6 iterations, initial point (10.0, 10.0)

$x^* = \operatorname{argmin} F(x) = (0.99995, 0.99990)$
 $F(x^*) = 2.4997555826810332e-09$
 found in 10 iterations, initial point (100.0, 100.0)

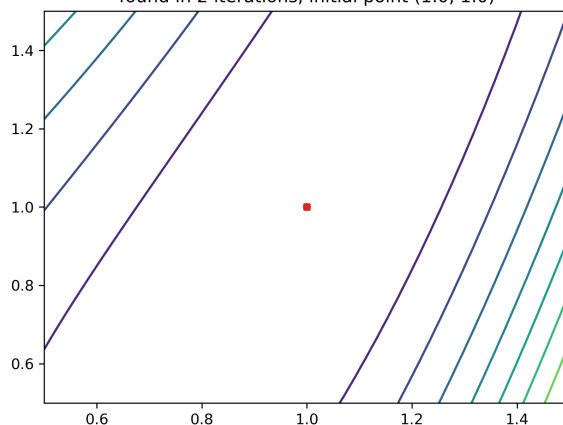

$x^* = \operatorname{argmin} F(x) = (0.99995, 0.99990)$
 $F(x^*) = 2.499749875850694e-09$
 found in 13 iterations, initial point (1000.0, 1000.0)

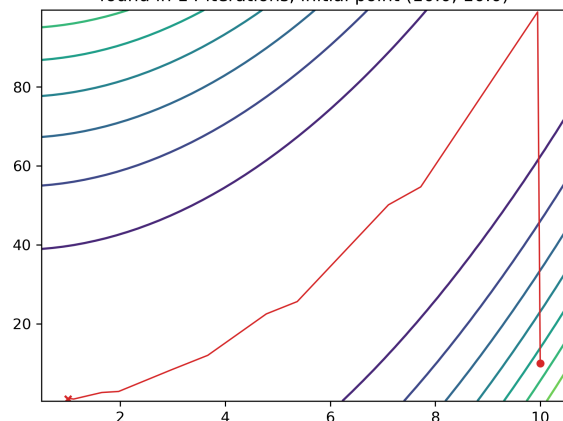

узагальнений (дроблення кроку)

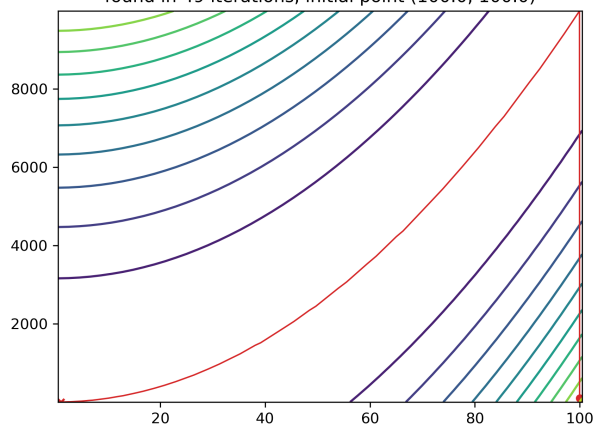
$x^* = \operatorname{argmin} F(x) = (1.00000, 1.00000)$
 $F(x^*) = 0.0$
 found in 2 iterations, initial point (1.0, 1.0)

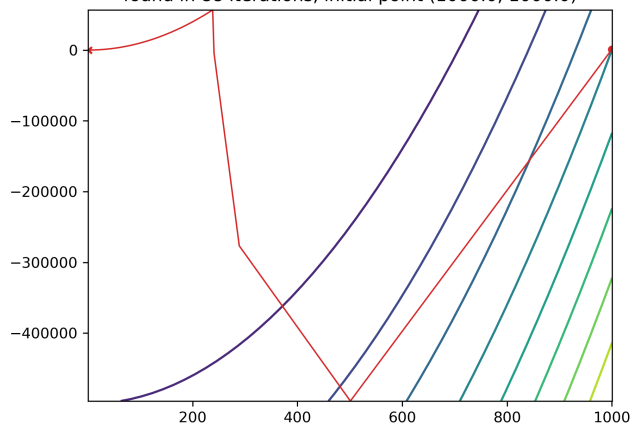
$x^* = \operatorname{argmin} F(x) = (0.99995, 0.99990)$
 $F(x^*) = 2.3745610197195793e-09$
 found in 14 iterations, initial point (10.0, 10.0)

$x^* = \operatorname{argmin} F(x) = (0.99995, 0.99990)$
 $F(x^*) = 2.3745610197195793e-09$
 found in 49 iterations, initial point (100.0, 100.0)

$x^* = \operatorname{argmin} F(x) = (0.99995, 0.99990)$
 $F(x^*) = 2.4455414774358995e-09$
 found in 88 iterations, initial point (1000.0, 1000.0)

Лістинг. Текст програми було розділено на `Optimizer.py` з реалізацією власне методу Ньютона та `lab2.py`, де він викликається та зберігаються результати.

`Optimizer.py`

```
import itertools
import numpy as np

class NewtonOptimizer:
    def __init__(self, beta=1, lmb=None, tol=1e-5, max_iter=100):
        """
        Parameteres
        -----
        beta      : float
                     initial step (default 1)
        lmb       : float or None
                     step decay parameter
                     if None - classic Newton method is used instead
        max_iter  : int
                     maximum number of iterations,
                     default is 100
        tol       : tolerance for algorithm stopping
                     |f(x_prev) - f(x_new)| < tol
        """
        self.beta = beta
        self.tol = tol
        self.max_iter = int(max_iter)
        self.lmb = lmb

    def minimize(self, target_func, x0, h=0.005):
        """
        Parameteres
        -----
        target_func : callable
                     function to minimize
        x0           : np.array of shape (n, )
                     initial point
        h           : step for computing gradients,
                     default is 0.005
        -----
        Returns history - np.array with shape (n_iter, n+1),
                        n - number of variables;
                        history[:, -1] - values of target functions
                        history[-1, :-1] - solution
                        history[-1, -1] - value of target function at solution point
        """
        def compute_grad(target_func, x, h):
            n = len(x)
            grad = np.zeros_like(x)
            for i in range(n):
                x_plus = np.copy(x)
                x_plus[i] += h
                x_minus = np.copy(x)
                x_minus[i] -= h
                grad[i] = (target_func(x_plus) - target_func(x_minus))/(2*h)
            return grad

        def compute_hessian(target_func, x, h):
            n = len(x)
            hessian = np.empty((n, n))
            for k in range(n):
                for m in range(k+1):
                    dx = np.zeros_like(x)
                    dx[k] = h/2
```

```

        dy = np.zeros_like(x)
        dy[m] = h/2
        # k=m: (f(x+2h) - 2f(x) + f(x-2h)) / 4h^2
        # k!=m: (f(x+h,y+h) - f(x+h,y-h) - f(x-h,y+h) + f(x-h,y-h))
        # / 4h^2
        hessian[k, m] = sum([i*j * target_func(x + i*dx + j*dy)
                               for i, j in itertools.product([1, -1],
                                                                repeat=2)
                               ]) / h**2
        hessian[m, k] = hessian[k, m]
    return hessian

    history = []
    x = np.copy(x0)
    history.append([*x0, target_func(x0)])
    for k in range(self.max_iter):
        grad = compute_grad(target_func, x, h)
        hessian = compute_hessian(target_func, x, h)
        step = np.linalg.pinv(hessian) @ grad

        alpha = self.beta
        if self.lmb is not None:
            while target_func(x - alpha*step) > target_func(x): # > !!!
                alpha = alpha * self.lmb

        x = x - alpha * step
        history.append([*x, target_func(x)])
        if k > 0 and np.abs(history[-1][1] - history[-2][1]) < self.tol:
            break
    return np.array(history)

```

lab1.py

```

import numpy as np
from Optimizer import NewtonOptimizer
from Plotter import PlotContour, PlotSurface

# define target function
def f(x_vect):
    x, y = x_vect[0], x_vect[1]
    # return x**2 + 18*y**2 + 0.01*x*y + x - y
    return (y - x**2)**2 + (1 - x)**2

# set optimizer parameteres and create it
opt_params = {
    'beta': 1,
    'tol': 1e-5,
    'max_iter': 1000,
    'lmb': 0.5
}
opt = NewtonOptimizer(**opt_params)

for x0 in ([1,1], [10, 10], [100, 100], [1000, 1000]):
    # initial point
    x0 = np.array(x0, dtype=np.float64)
    hist = opt.minimize(f, x0)

    # save results
    x_min, x_max = np.min(hist[:, 0])-0.5, np.max(hist[:, 0])+0.5
    y_min, y_max = np.min(hist[:, 1])-0.5, np.max(hist[:, 1])+0.5
    # PlotContour((x_min, x_max), (y_min, y_max), f,
    #              fname='../latex/pics/contour_init.png')

```

```

# PlotSurface((x_min, x_max), (y_min, y_max), f,
#             fname='../latex/pics/surface_init.png')
PlotContour((x_min, x_max), (y_min, y_max), f, hist,
            fname=f'../latex/pics/result_{x0[0], x0[1]}_frac.png',
            # fname='../latex/pics/contour_final.png'
            initial_point = x0
            )
# PlotSurface((x_min, x_max), (y_min, y_max), f, hist,
#             fname='../latex/pics/surface_final.png')

```

Висновки. При виконанні даної роботи ми дослідили застосування методу Ньютона до мінімізації заданої функції. Оскільки мінімум строго опуклої квадратичної функції може бути знайдений класичним методом Ньютона за одну ітерацію, було реалізовано саме його, а також — доведено відповідний факт.